הלכה · משנה תורה · מפרשים · ציוני מהר״ן · ספר נשים

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות נערה בתולה

רבי נחום אש

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ציוני מהר"ן על משנה תורה, הלכות נערה בתולה

רבי נחום אש

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ציוני-מהרן-על-משנה-תורה-הלכות-נערה-בתולה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ג 4
הלכה י 4
פרק ב 4
הלכה טז 4

פרק א

הלכה ג

אבל האנוסה וכו' רצת היא ואביה ולא רצה הוא כופין אותו וכונס ונותן קנס. וכ' הכ"מ משנה בכתובות דף ל"ט האונס שותה בעציצו וכו'. אבל לא נתבאר שם דכופין אותו לכנוס. אך כן מתבאר מהתוספתא דכתובות פ"ג דאיתא שם אחד האונס ואחד המוציא שם רע שגירשו כופין אותו להחזיר. אחד האונס ואחד המפתה בין הוא ובין אביה יכולין לעכב שנאמר ואם מאן ימאן אביה וגו'. ואומר ולו תהיה לאשה לו אתה כופה ואי אתה כופה ליבם ע"כ. ומכאן נובעין דברי רבינו:

הלכה י

[השמטה] **הגיורת והשבויה כו'**. בכתובות דף כ"ט במשנה אלו נערות שיש להן קנס כו' הבא על הגיורת ועל השבויה ועל השפחה שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו פחותות מבנות ג' שנים ויום אחד, ושם בדף ל"ו ע"ב במשנה ואלו שאין להן קנס הבא על הגיורת כו' שנפדו כו' יתרות על בנות שלש שנים ויום אחד, ודברי הכ"מ תמוהין:

פרק ב

הלכה טז

[השמטה] **הבת שנתארסה ונתגרשה קנסה לבדו לעצמה**. וכתב הכ"מ משנה בפ' אלו נערות כו' ומשמע לרבינו דדוקא בקנס הוא דאמר ר"ע דהוי לעצמה אבל בושת ופגם הוי לאביה והביא בשם הרא"ש שנתן טעם לדברי רבינו ואח"כ דחה אותו ע"ש. איברא דדברי רבינו יש להם יסוד נאמן בירושלמי דכתובות פ"ג ה"ז אמתני' דיתומה שנתארסה ונתגרשה ר"א אומר האונס חייב והמפתה פטור אר"י אתייא דר"א בשיטת ר"ע רבו כמה דר"ע אמר יש לה קנס וקנסה לעצמה כן אר"א יש לה קנס וקנסה של עצמה ופי' הק"ע והפ"מ דר"י מפרש להא דר"א דלאו ביתומה ממש קאמר אלא בנערה שנתארסה ונתגרשה דהוה כיתומה בחיי האב וס"ל כר"ע דקנסה לעצמה ופריך ע"ז הירושלמי ויש אדם מוחל דבר שאינו שלו ופי' הק"ע והפ"מ דקס"ד הא דתנן והמפתה פטור מכל חיוב ממון הוא דפטור אפי מבושת ופגם וקסבר הא דאר"ע נערה שנתארסה ונתגרשה קנסה לעצמה קנס דוקא אבל בושת ופגם דאבוה הוי וקשיא ליה וכי יש בידה למחול בושת ופגם שאינו שלה אלא דאבוה ומשני פתר לה ביתומה פי' דמתני' איירי ביתומה ממש ולא כר"י הלכך יכולה למחול שהכל שלה ע"כ, ומבואר כדעת רבינו: [עד כאן]: